

[Ellemann-Jensen.]

opnået. Det ved vi godt, selv om vi har set det fine notat, som regeringen fik bestilt hos sine økonomer natten til forleden fredag. Men i andre lande vil man vise en tilbageholdenhed, og derfor må vi se i øjnene, at vores markedsandele vil skrumpes yderligere ind. Det er ikke teoretisk snak. Det er realiteter ude i de mange virksomheder, der ser det ene produktionsled efter det andet forsvinde til udlandet, fordi det er for dyrt at producere her i landet. Svaret er altså ikke at fordele. Svaret er stadig væk at sørge for, at der er en praktisk mulighed for at bevare produktionen her i landet.

Der er brug for en ny erkendelse, sagde hr. Erhard Jakobsen. Ja, det er der, men det må ikke være en erkendelse i retning af den, som mange lægger frem her, også hr. Erhard Jakobsen, nemlig erkendelsen af, at det hele ikke nytter noget. Det nytter noget. Og hvis man bare kan få bredt den erkendelse rundt, har vi fået noget af det allervigtigste, der hører til en indkomstpolitik, nemlig en forståelse og en accept, hvilket er langt vigtigere end nogle rigorisistiske regler for, hvor meget indkomsterne må få lov til at stige.

(Kort bemærkning).

Auken (S):

Jeg var meget glad for hr. Ellemann-Jensens indlæg. Efter det indlæg skulle det ikke være noget problem at tilrettelægge en langsigtet indkomstpolitik, omfattende en eller anden form for økonomisk demokrati, og som også omfattede hr. Ellemann-Jensen. Problemet er så blot, om vi også kan få venstre med.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Statsministeren lagde i sin 1. maj-tale megen vægt på kampen mod egoismen. Jeg skal derfor stille et enkelt spørgsmål til statsministeren, nemlig om han omgående vil sørge for, at de ulovlige blokader og besættelser på vore universiteter straks bringes til ophør. Det kan ikke være rimeligt, at en lille gruppe mennesker ud fra snævre egoistiske motiver spilder adskillige millioner kroner og i tusindvis af arbejdstimer og forhindrer mange studenter i at få en eksamen. På denne måde fattiggør de det danske samfund yderligere. Jeg vil altså derfor spørge statsministeren, om han omgående vil bringe disse ulovlige blokader og besættelser til ophør.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg skal til trøst for hr. Auken oplyse, at jeg kan henvise til adskillige vedtagelser på venstres landsmøder – og dem tror jeg også hr. Auken kender – hvor venstre har demonstreret sin villighed til at gå ind på ordninger, som spreder ejendomsretten her i landet.

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg synes, det var en meget interessant bemærkning, hr. Ellemann-Jensen kom med angående spørgsmålet om udbredelse af ejendomsretten, men det er måske lidt svært at vurdere, hvad der egentlig ligger bag hr. Ellemann-Jensens udtalelse, og jeg synes også, det må være spændende for folkettingen at se, om der er dækning for hr. Ellemann-Jensens udtalelse i venstres gruppe. Jeg må gå ud fra, at der er dækning for denne udtalelse, hvis hr. Poul Hartling ikke tager ordet under denne debat. Det er for mig at se noget nyt, venstre kommer ind på. Vi har haft den opfattelse, at der var enighed mellem det konservative folkeparti og venstre om nødvendigheden og rigtigheden af en udbredelse af ejendomsretten, men at dette skulle ske på ejendomsrettens grundlag.

Brusvang (CD):

Det er hr. Ellemann-Jensens indlæg, der kalder mig frem. Der var jo mange positive ting i det, men når han benyttede anledningen til et angreb på hr. Erhard Jakobsen, synes jeg, det var udtryk for en total misforståelse. Det indlæg, hr. Erhard Jakobsen kom med på partiets vegne, og som jeg i øvrigt naturligvis er enig i, er jo netop udtryk for, at vi mener, det kan nytte noget at tage en debat som denne, ellers havde vi ikke begæret den.

Det næste, jeg gerne vil have lov til at sige, er en kort bemærkning til statsministeren. Statsministeren havde fire punkter og havde jo selv fornemmelsen af, at de første tre punkter nok ikke var så kontroversielle, men at det sidste punkt, dette med økonomisk demokrati, var det mest kontroversielle.

Jeg har lagt mærke til – og jeg tror ikke, det er nogen tilfældighed – at statsministeren i den senere tid gang på gang ikke har talt om økonomisk demokrati, men har brugt udtrykket en demokratisering af den økonomiske proces. Det er et punkt, hvor man absolut kan få CD i tale. Når det drejer sig om økonomi, om en lovgivning, som på forskellig måde regulerer